

«Από την απελπισία στην Ανάσταση»: Α' Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 22 Οκτωβρίου 2024 η Α' Γενική [Ιερατική Σύναξη](#) της [Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού](#), για το τρέχον ιεραποστολικό έτος, υπό την προεδρεία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνατίου.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Δημήτριος Κουτσούρης, Επίκουρος Καθηγητής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Αθηνών, με θέμα «Εκκλησία: Μια πορεία απελπισίας και Ανάστασης».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον πολυχρόνιο θεσμό των Ιερατικών Συνάξεων, που γίνονται τόπος και τρόπος πνευματικής οικοδομής, συνάντησης και επιμόρφωσης του ιερατικού Σώματος. Εξέφρασε δε την χαρά του, διότι η θεματολογία τους, τα τελευταία χρόνια, προέρχεται μέσα από προτάσεις των Ιερέων.

Τον λόγο έλαβε, στην συνέχεια, ο ομιλητής, ο οποίος παρατήρησε ότι «η πρώτη εικόνα απελπισίας του ανθρώπου είναι αυτή κατά την οποία στέκεται απέναντι του

Παραδείσου και κλαίει για την γύμνια του» και επεσήμανε ότι «η αυτονόμηση του ανθρώπου και η στροφή του προς το μη ον τον οδήγησε στην κατάσταση της πτώσης», συνέπεια της οποίας είναι «η μίξη, η σύλληψη, ο τόκος, ο ρύπος, η θηλή, η τροφή, η ακμή, το γήρας, η αύξηση, η νόσος, ο θάνατος, όχι μόνον ως βιολογικό γεγονός, αλλά και πνευματικό και κοινωνικό». Αποτέλεσμα, επίσης της πτώσης ήταν «ο άνθρωπος να μην διάγει τον βίο για τον οποίο πλάστηκε. Έχασε τον παράδεισο και έπεσε στην βαρβαρότητα... Συνεπώς, η αλλαγή του τρόπου ύπαρξης, η οποία επήλθε εξαιτίας της ελεύθερης απόφασης του ανθρώπου να απορρίψει την σχέση του με τον Θεό, του κληρονομεί την φθορά και την τραυματισμένη ανθρώπινη φύση, που τον κάνει ευάλωτο στην αμαρτία και στην απελπισία...».

Ακολουθώντας, ο π. Δημήτριος παρατήρησε ότι η πρώτη αμυδρή ελπίδα φάνηκε «με τον νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, η οποία, όμως, αποτελεί τον τύπο και όχι την αλήθεια. Ο νόμος της είναι πνευματικός, αλλά δεν παρέχει πνεύμα». Η πραγματική ελπίδα είναι ο Χριστός: «Η παράβαση του νόμου και η απείθεια δεν κατέργησαν την αρχική πρόθεση του Θεού, αλλά αποτελεί την αιτία της σαρκώσεως του Χριστού... μόνο το πρόσωπό Του μπορεί να ανακόψει την διαδικασία διάλυσης μέσα στην ανθρώπινη φύση, αφού το όριο της θνητότητας και φθοράς σταματά μπροστά στην αιώνια και απεριόριστη Θεία φύση Του... Ο Χριστός ανατρέπει και καταλύει τους τρεις φραγμούς που χώριζαν τον άνθρωπο από τον Θεό: τη φύση, την αμαρτία και τον θάνατο. Την φύση την ανατρέπει με την μετοχή Του στην ανθρωπότητα. Την αμαρτία τη νεκρώνει πάνω στον Σταυρό και τον θάνατο τον καταλύει με την Ανάστασή Του».

Στην συνέχεια, ο ομιλητής αναφέρθηκε στο έργο της Εκκλησίας, «στην Οποία πραγματώνεται η ανακεφαλαίωση, που σημαίνει σύναψη, ένωση και συνάφεια του ανθρώπου με τον Θεό, που επιτυγχάνονται με τα Μυστήρια του Βαπτίσματος και του Χρίσματος και κυρίως της Θείας Ευχαριστίας... Οι Χριστιανοί, κοινωνώντας του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, σαρκώνουμε μέσα μας την ενανθρώπιση του Σωτήρα, τον Σταυρό, και την Ανάστασή Του...». Βέβαια, «ο

Χριστός πάντα ήταν και θα είναι σημείο αντιλεγόμενο, θα αποτελεί μέγα σκάνδαλο και μωρία, γι' αυτό η πορεία μας ως Κληρικοί απαιτεί θυσία. Αυτό πρέπει να κάνουμε, καθώς αντιμετωπίζουμε τους πειρασμούς μας, τις δοκιμασίες μας, τις απρόβλεπτες δυσκολίες, τις ασθένειες, τους θανάτους, τα αδιέξοδα, τις καταστροφές, τις διαταραγμένες σχέσεις μας, τον εαυτό μας, γιατί αυτός είναι ο μεγαλύτερος σταυρός...».

Συνοψίζοντας, ο ομιλητής τόνισε ότι «επιτελούμε τα ιερά Μυστήρια και κυρίως το θυσιαστικό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όταν συναντάμε τον Κύριο στο θυσιαστήριο και οδοιπορούμε μαζί Του στους δρόμους του κόσμου, όταν ποιμαίνουμε τους πιστούς με την έγκοπη χριστοκεντρική παιδαγωγία της πατρότητας, της έμπνευσης, της θυσίας, όταν ανεβάζουμε τον άνθρωπο στον Θεό αποσπώντας τον από τα εγκόσμια και τον επαναφέρουμε στην πορεία του καθ' ομοίωσιν με τον Χριστό, καθιστώντας τον κατά χάρη Θεό και άξιο, της ουράνιας μακαριότητας. Με το προφητικό μας χάρισμα μεταφέρουμε την εμπειρία της συνάντησης του ανθρώπου στην Εκκλησία με τον Αναστάντα της θεολογίας και όχι κάποιο ορθολογικό ή «επιστημονικό» στοχασμό για τα δεδομένα της αποκάλυψης με ξύλινη δογματική και αντιαιρετική γλώσσα... Όλα αυτά τα ενεργοποιούμε στον χώρο της ευθύνης και δράσης μας που είναι η ενορία. Ένα κύτταρο της καθολικής Εκκλησίας, που πρέπει, με όσα κάνει, να εκφράζει την καθολική Εκκλησία...».

Ακολούθησε γόνιμος διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο.

